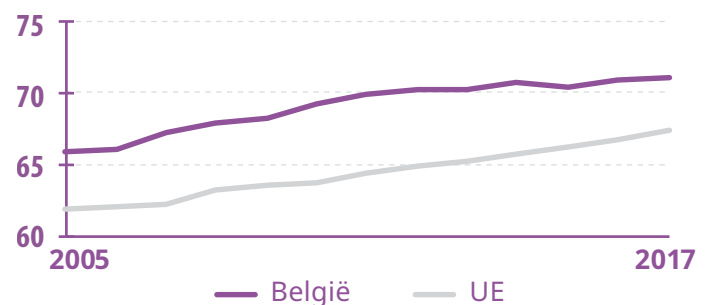


Met **71,1 van de 100 punten** neemt België in de Europese Unie (EU) de achtste plaats in op de gendergelijkheidsindex. Die score is 3,7 punten hoger dan de score van de EU. Tussen 2005 en 2017 steeg de score van België met 5,1 punten (+0,6 punt sinds 2015). Ondanks deze vooruitgang boekt België in een trager tempo dan andere EU-lidstaten vooruitgang in de richting van gendergelijkheid, en is het sinds 2005 twee plaatsen gezakt.

De scores van België zijn in alle domeinen hoger dan de scores van de EU, met uitzondering van de domeinen tijd en gezondheid. Genderongelijkheden zijn het meest uitgesproken in de domeinen macht (55,2 punten) en tijd (65,3 punten). De hoogste score van België is die in het domein geld (88,3 punten), waar het in de EU de tweede plaats inneemt. In de domeinen macht (+5,4 punten) en geld (+7 punten) zijn de scores verbeterd. In het domein gezondheid kwam de vooruitgang tot stilstand en in het domein tijd was sprake van een achteruitgang (-9 punten).

De scores van België zijn tussen 2005 en 2017 verbeterd. In deze periode waren de scores van België hoger dan de score van de EU, maar verbeterden ze trager. Als gevolg daarvan is de afstand tussen België en de EU gaandeweg afgenomen.

België en het EU-gemiddelde bewegen in dezelfde richting

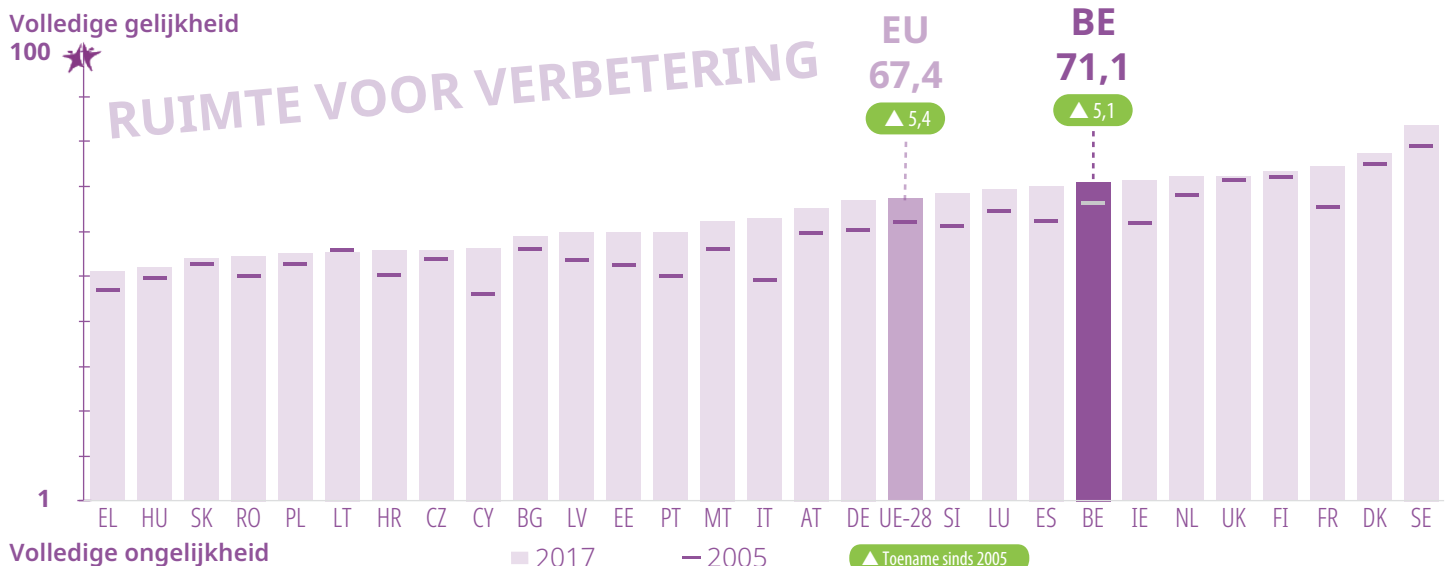


Elk jaar worden de EU-lidstaten en de EU in haar geheel beoordeeld om na te gaan in hoeverre gendergelijkheid is bereikt. De index werkt met een schaal van 1 tot 100, waarbij 1 staat voor volledige ongelijkheid en 100 voor volledige gelijkheid.

De scores zijn gebaseerd op de kloof tussen mannen en vrouwen en de bereikte resultaten in zes kerndomeinen: werk, geld, kennis, tijd, macht en gezondheid. Twee extra domeinen zijn in de index geïntegreerd, maar hebben geen invloed op de eindscore. In het domein intersectionele ongelijkheden wordt uitgelicht hoe genderongelijkheden tot uiting komen in combinatie met leeftijd, handicaps, geboorteland, onderwijs en gezinstype. In het domein geweld tegen vrouwen worden ervaringen van vrouwen op het gebied van geweld gemeten en geanalyseerd.

De gendergelijkheidsindex 2019 biedt niet alleen een momentopname van de indexscores, maar omvat ook een thematische focus op het evenwicht tussen werk en privéleven.

## Scores op de gendergelijkheidsindex voor de EU-lidstaten, 2005 en 2017



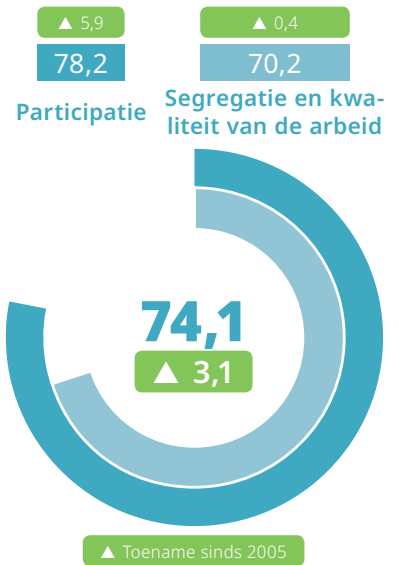


## Werk

De score van België in het domein werk is 74,1, waaruit blijkt dat er sinds 2005 vooruitgang is geboekt met 3,1 punten (+0,3 punt sinds 2015). De genderkloof in het subdomein participatie is kleiner geworden.

De arbeidsparticipatie (20-64 jaar) is 66 % onder vrouwen en 74 % onder mannen. Met een totale arbeidsparticipatie van 70 % heeft België zijn nationale EU-werkgelegenheidsdoelstelling voor 2020 van 73,2 % niet bereikt. Het aantal werknemers in voltijdequivalenten (VTE) is tussen 2005 en 2017 gestegen van 35 % naar 38 % voor vrouwen en gedaald van 55 % naar 53 % voor mannen, waardoor de genderkloof kleiner is geworden (van 21 procentpunten (p.p.) tot 14 p.p.). Tussen vrouwen en mannen bij koppels met kinderen is de kloof veel groter dan bij stellen zonder kinderen (24 p.p. en 6 p.p.). De genderkloof is veel kleiner tussen hoogopgeleide vrouwen en mannen dan tussen lager opgeleide mensen.

Ongeveer 41 % van de vrouwen werkt parttime, tegenover 11 % van de mannen. Gemiddeld werken vrouwen 33 uur en mannen 40 uur per week. De ongelijke concentratie van vrouwen en mannen in verschillende sectoren van de arbeidsmarkt blijft een probleem. Ongeveer 40 % van de vrouwen is werkzaam in het onderwijs, de gezondheidszorg en het maatschappelijk werk, tegenover 11 % van de mannen. In de wetenschap, technologie, techniek en wiskunde zijn minder vrouwen (6 %) dan mannen (34 %) werkzaam.

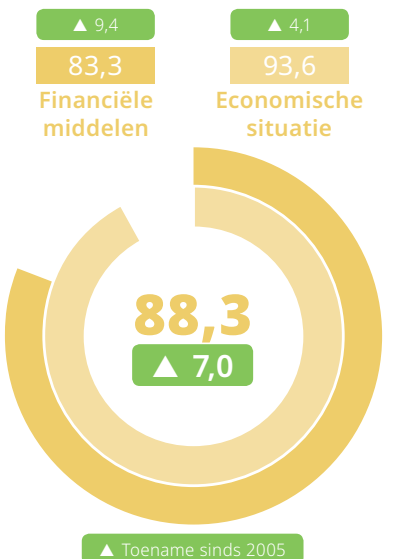


## Geld

De score van België in het domein geld is 88,3, waaruit blijkt dat er sinds 2005 vooruitgang is geboekt met 7,0 punten (+0,8 punt sinds 2015), met verbeteringen in de economische en financiële situatie van zowel vrouwen als mannen.

Ondanks de stijging van het gemiddelde maandloon van zowel vrouwen (+21 %) als mannen (+18 %) tussen 2006 en 2014 blijft de genderkloof bestaan. Vrouwen verdienen 11 % minder dan mannen. Bij koppels met kinderen verdienen vrouwen 32 % minder dan mannen (28 % minder voor vrouwen bij koppels zonder kinderen). De genderkloof in gemiddeld maandloon blijft op alle onderwijsniveaus bestaan en is groter tussen vrouwen en mannen in oudere leeftijdsgroepen.

Het risico op armoede is tussen 2005 en 2017 toegenomen. Ongeveer 17 % van de vrouwen (+2 p.p.) en 14 % van de mannen (+1 p.p.) loopt risico. Het hoogste risico op armoede lopen alleenstaande ouders (38 %), mensen die buiten België zijn geboren (36 % van de vrouwen en 33 % van de mannen), en laagopgeleiden (27 %). Hoe hoger het onderwijs dat iemand heeft genoten, hoe lager het armoederisico. De ongelijkheid in inkomensdistributie is tussen 2005 en 2017 ongeveer gelijk gebleven onder vrouwen en afgenomen onder mannen. Vrouwen verdienen gemiddeld 94 cent voor iedere euro die een man per uur verdient. Dit is een loonkloof van 6 %. De pensioenkloof tussen mannen en vrouwen bedraagt ongeveer 26 %.

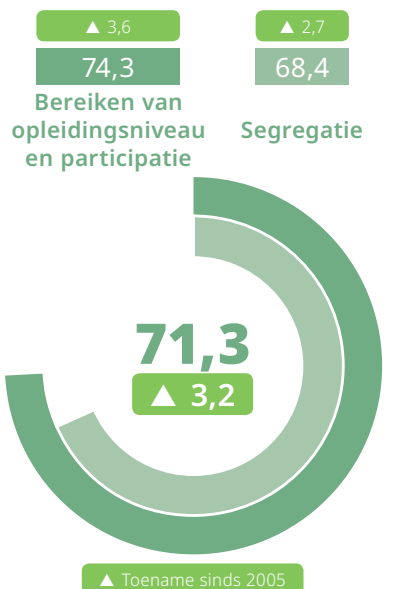


## Kennis

De score van België in het domein kennis is 71,3, een stijging van 3,2 punten sinds 2005 (+0,2 punt sinds 2015). België is een plaats gestegen en staat in het domein kennis nu op de derde plaats. Er zijn verbeteringen op het vlak van bereiken van opleidingsniveau, participatie en segregatie.

Het aandeel vrouwen die tertiair onderwijs hebben gevolgd, is groter dan het aandeel mannen (32 % tegenover 29 %) en is ook sneller gestegen, met als gevolg een grotere genderkloof (van 0 tot 3 p.p.) tussen 2005 en 2017. De genderkloof in opleidingsniveau is het meest significant tussen vrouwen en mannen van 25-49 jaar (10 p.p. ten nadele van mannen) en van 65 jaar en ouder (9 p.p. ten nadele van vrouwen). België heeft zijn nationale EU-2020-streefcijfer gehaald van 47 % van de 30- tot 34-jarigen die tertiair onderwijs hebben genoten. Het huidige cijfer is 48 % (55 % voor vrouwen en 41 % voor mannen). De participatie op het gebied van een leven lang leren is tussen 2005 en 2017 gestegen voor vrouwen (van 15 % tot 16 %) en hetzelfde gebleven voor mannen (15 %). De participatiegraad van België is 2 p.p. lager dan die van de EU.

De ongelijke concentratie van vrouwen en mannen in verschillende studierichtingen in het tertiair onderwijs blijft voor België een uitdaging. Ongeveer 55 % van de vrouwelijke en 30 % van de mannelijke studenten volgt onderwijs op het gebied van onderwijs, gezondheid en welzijn, of geesteswetenschappen en kunst.

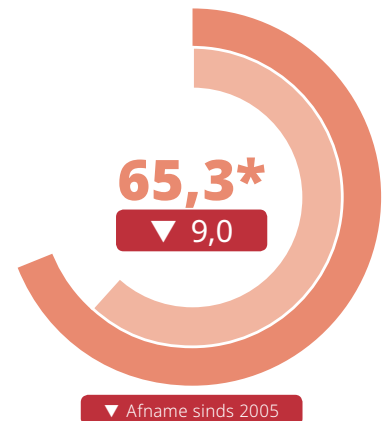


## Tijd

De score van België in het domein tijd is sinds de laatste uitgave van de index niet veranderd, omdat er geen nieuwe gegevens beschikbaar zijn. De gegevens voor dit domein zullen naar verwachting in 2021 worden geactualiseerd. Met frequentere gegevens over tijdbesteding zou de vooruitgang in dit domein beter kunnen worden gevolgd.

In het domein tijd is de score van België 65,3, met aanhoudende genderongelikheden in de verdeling van tijd die wordt besteed aan zorgactiviteiten, en minder betrokkenheid van vrouwen en mannen in sociale activiteiten. Vrouwen dragen nog steeds het grootste deel van de zorg voor het gezin: 43 % van de vrouwen, tegenover 29 % van de mannen, besteedt ten minste één uur per dag aan zorgtaken. De genderkloof is tussen 2005 en 2016 iets afgenomen (van 16 p.p. tot 14 p.p.). Bij koppels zonder kinderen is deze genderkloof groter (87 % van de vrouwen en 68 % van de mannen). Een aanzienlijk groter aandeel vrouwen (81 %) dan mannen (33 %) besteedt elke dag ten minste één uur aan koken en huishoudelijk werk.

Vrouwen nemen minder vaak deel aan sportieve, culturele en recreatieve activiteiten buitenshuis (32 % tegenover 39 % van de mannen). Ongeveer 10 % van de vrouwen en mannen is betrokken bij vrijwilligerswerk of liefdadigheidsactiviteiten.

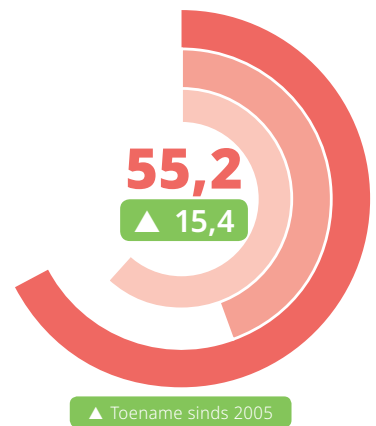


\* Scores niet geactualiseerd sinds 2017.

## Macht

De score van België in het domein macht is 55,2, een toename van 15,4 punten sinds 2005 (+1,8 punt sinds 2015). De vooruitgang wordt veroorzaakt door aanzienlijke verbeteringen in de subdomeinen economische en sociale macht.

In het subdomein politieke macht heeft België in 2002 een wettelijk quotum voor kandidaten van 50 % ingevoerd, wat een positieve uitwerking heeft gehad op het aantal vrouwen in het parlement (van 23 % naar 39 % tussen 1999 en 2014). Het aandeel vrouwelijke parlementariërs is tussen 2005 en 2018 van 35 % tot 40 % gestegen, terwijl onder ministers het aandeel vrouwen is gedaald van 26 % tot 22 %. Van de regionale assemblees maken vrouwen 40 % uit. In het subdomein economische macht is de meeste verbetering te zien. België heeft een wettelijk quotum van 33 % vrouwen in raden van bestuur van ondernemingen ingevoerd, wat positief heeft uitgedrukt voor het aandeel vrouwen in de raden van bestuur van de grootste beursgenoteerde ondernemingen (van 6 % naar 31 %). Het aandeel vrouwen in de raad van bestuur van de centrale bank is tussen 2005 en 2017 iets toegenomen (van 9 % tot 12 %). België kent in het subdomein sociale macht een aanzienlijk snellere vooruitgang dan de EU als geheel. Vrouwen maken 32 % van de bestuursleden van publieke omroeporganisaties en de helft van de bestuursleden van onderzoek-financieringsorganisaties uit. Van de hoogste besluitvormingsorganen van nationale Olympische sportorganisaties is slechts 11 % vrouw.

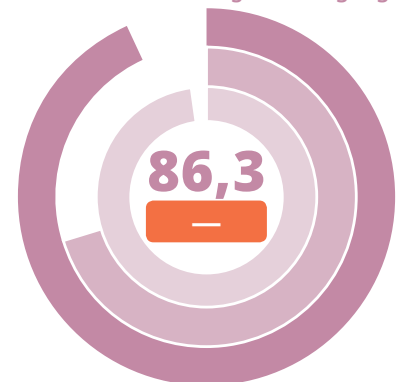
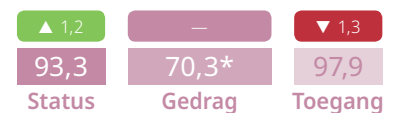


## Gezondheid

De score van België in het domein gezondheid is met 86,3 sinds 2005 (of sinds 2015) onveranderd. België is drie plaatsen gezakt en staat op de 17e plaats in de EU. Er zijn geen nieuwe gegevens voor het subdomein gezondheidsgedrag.

De subjectief ervaren goede gezondheid is tussen 2005 en 2017 iets toegenomen van 70 % tot 71 % voor vrouwen en van 76 % tot 78 % voor mannen. De tevredenheid met de gezondheid neemt toe naarmate mensen hoger opgeleid zijn, en neemt af naarmate mensen ouder worden. De genderkloof is groter tussen alleenstaande vrouwen en mannen (15 p.p.) en tussen vrouwen en mannen die laag (9 p.p.) en gemiddeld hoog (8 p.p.) zijn opgeleid. De levensverwachting is tussen 2005 en 2016 voor zowel vrouwen als mannen toegenomen. Vrouwen leven gemiddeld vijf jaar langer dan mannen (84 jaar tegenover 79 jaar).

België is een van de vier lidstaten waar adequate toegang tot gezondheidsdiensten is achteruitgegaan. Ongeveer 3 % van de vrouwen en 2 % van de mannen maakt melding van onvervulde behoeften aan medische zorg (tegenover 1 % van beide in 2005). Ook was er sprake van meer onvervulde behoeften aan tandheelkundige zorg (van 3 % naar 5 % voor mannen en vrouwen). De meeste onvervulde behoeften aan tandheelkundige zorg worden gemeld door alleenstaande moeders en alleenstaande vaders (11 % en 15 %). Ongeveer 7 % van de vrouwen en 5 % van de mannen met een handicap heeft onvervulde medische behoeften, tegenover 2 % van de vrouwen en 1 % van de mannen zonder handicap.



▲ Toename sinds 2005 ▼ Afname sinds 2005

— Geen verandering sinds 2005

\* Score niet geactualiseerd sinds 2017.



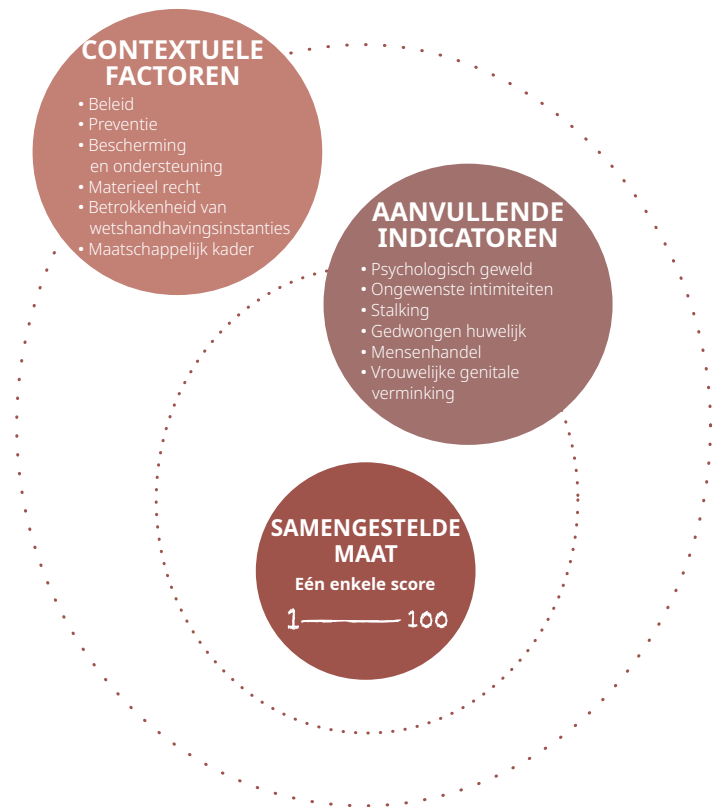
## Geweld

Geweld tegen vrouwen is zowel een gevolg als een oorzaak van hardnekkige genderongelijkheden op het gebied van werk, gezondheid, geld, macht, kennis en tijd. In tegenstelling tot de andere domeinen worden in dit domein niet de verschillen tussen de situatie van vrouwen en mannen gemeten, maar worden de ervaringen van vrouwen op het gebied van geweld onderzocht. Daarom wordt het domein geweld niet meegenomen in de berekeningen van de gendergelijkheidsindex. In plaats daarvan wordt de berekening gemaakt als afzonderlijke samengestelde maat van drie aspecten: prevalentie, ernst en openbaarmaking van geweld tegen vrouwen. De berekening van de scores is gebaseerd op de resultaten van de enquête in 2014 van het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten. Sindsdien heeft er geen EU-breed onderzoek naar gendergerelateerd geweld plaatsgevonden. De scores kunnen pas worden geactualiseerd als de volgende enquête is voltooid.

België heeft het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (het Verdrag van Istanbul) in maart 2016 ondertekend en geratificeerd.

In het domein geweld worden geactualiseerde gegevens gepresenteerd over drie aanvullende indicatoren waarmee feminicide, vrouwelijke genitale verminking en mensenhandel kunnen worden gevolgd. Dergelijke gegevens worden echter niet door alle lidstaten verzameld, en verbeteringen in de gegevensverzameling zijn noodzakelijk.

België geeft geen gegevens omtrent vrouwelijke slachtoffers van moord door een partner of familielid. Uit de schattingen van EIGE blijkt dat 16 % tot 27 % van de 22 544 meisjes (in de populatie van verblijvende migranten) risico loopt op vrouwelijke genitale verminking. Statistieken over mensenhandel worden verzameld en gerapporteerd. In 2016 zijn 409 vrouwen als slachtoffer van mensenhandel



geregistreerd. Vergelijkbare gegevens, uitgesplitst naar geslacht, zijn essentieel voor de ontwikkeling van EU-brede strategieën voor het voorkomen en uitbannen van geweld tegen vrouwen in alle lidstaten.



## Thematische focus op het evenwicht tussen werk en privéleven

De gendergelijkheidsindex 2019 is gericht op het evenwicht tussen werk en privéleven — een kwestie van groot politiek belang in de EU. Naast de indicatoren voor het evenwicht tussen werk en privéleven die in de index zijn opgenomen (bv. op het gebied van werk, tijd en kennis), biedt de thematische focus aanvullende indicatoren — een scorebord voor het evenwicht tussen werk en privéleven (WLB-scorebord). Het WLB-scorebord bestrijkt drie brede gebieden: betaald werk, onbetaald werk (zorg) en onderwijs en opleiding. Het bevat 15 indicatoren in zes specifieke aandachtsgebieden: beleid inzake ouderschapsverlof; zorg voor kinderen en kinderopvang; informele zorg voor ouderen en mensen met een handicap en langdurige zorg; vervoer en infrastructuur; flexibele werkregelingen, en een leven lang leren.

### Beleid inzake ouderschapsverlof

Dankzij het ouderschapsverlof kunnen ouders hun zorgtaken en werk in evenwicht brengen. Het is echter vaak niet beschikbaar voor potentiële ouders omdat de vraag of zij ervoor in aanmerking komen, kan afhangen van criteria zoals: of zij al dan niet betaald werk verrichten; of zij werknemer of zelfstandige zijn; van de sector waarin zij werkzaam zijn, en van hoelang zij al in dienst zijn. Ook is het mogelijk dat het verlof niet toegankelijk is voor koppels van hetzelfde geslacht of migranten. Veranderingen op de arbeidsmarkt, zoals de verspreiding van atypische vormen van werk (bv. tijdelijke contracten en oproepwerk, schijnzelfstandigheid,

werk op basis van vouchers), hebben geleid tot toenemende bezorgdheid over de toegang van ouders tot verlofregelingen, met name in gevallen waarin de toegang is gebaseerd op definities van traditionele standaardarbeidsrelaties.

In 2016 kon 36 % van de vrouwen en 35 % van de mannen van 20-49 jaar (potentiële ouders) geen aanspraak maken op ouderschapsverlof in België. 67 % van de vrouwen en 38 % van de mannen kwam niet in aanmerking vanwege werkloosheid of inactiviteit. 21 % van de vrouwen en 41 % van de mannen kwam niet in aanmerking omdat zij golden als zelfstandige. De overige 12 % van de vrouwen en 21 % van de

mannen kwam niet in aanmerking omdat zij te kort in dienst waren (deze voorwaarde geldt alleen voor werknemers in de private sector). Ouders van hetzelfde geslacht komen in

België in aanmerking voor ouderschapsverlof. 15 % van de vrouwen en 25 % van de mannen in de werkende bevolking kon geen aanspraak maken op ouderschapsverlof.

## Informele en formele kinderopvang

Naarmate het aantal tweeverdieners en eenoudergezinnen groeit, ontstaan er nieuwe behoeften aan formele kinderopvang. Hoogwaardige, beschikbare, toegankelijke en betaalbare kinderopvang is van essentieel belang om ouders in staat te stellen actief op de arbeidsmarkt te zijn of te blijven en de genderkloof op de arbeidsmarkt te verkleinen.

Van alle informele zorgverleners van kinderen in België is 55 % vrouw. 55 % van de vrouwen en 58 % van de mannen is minstens enkele keren per week betrokken bij de zorg voor of de opvoeding van hun kinderen of kleinkinderen. In vergelijking met het EU-gemiddelde (56 % van de vrouwen en 50 % van de mannen) zijn in België iets minder vrouwen en meer mannen betrokken bij de zorg voor of de opvoeding van hun kinderen of kleinkinderen. De genderkloof is groter tussen vrouwen en mannen in de leeftijd van

50-64 jaar (35 % en 43 %), en tussen vrouwen en mannen die werkzaam zijn in de publieke sector (69 % en 63 %).

België heeft beide doelstellingen van Barcelona gehaald: ten minste 33 % van de kinderen onder de drie jaar en 90 % van de kinderen tussen de drie jaar en de schoolgaande leeftijd in de kinderopvang. Meer dan de helft (53 %) van de kinderen onder de drie jaar zit in een of andere vorm van formele zorg, en 30 % van de kinderen in deze leeftijd zit ten minste 30 uur per week in de formele kinderopvang. Er wordt voorzien in formele kinderopvang voor 99 % van de kinderen vanaf drie jaar tot de leerplichtige leeftijd (78 % zit ten minste 30 uur per week in de formele kinderopvang). Dit is de hoogste dekking in de EU. Ongeveer 7 % van de huishoudens in België maakt melding van onvervulde behoeften aan formele kinderopvang. Dit is het op vier na laagste percentage in de EU.

## Informele zorg voor ouderen en personen met een handicap en langdurige zorg

Beschikbare, toegankelijke en betaalbare zorgdiensten en infrastructuur zijn van cruciaal belang willen mensen met zorgtaken een gezond evenwicht tussen hun zorgtaken en hun werk behouden. Dit geldt met name voor vrouwen, die vaak meer dan mannen betrokken zijn bij zowel formele als informele zorg van ouderen en/of personen met een handicap. In het licht van de opkomende demografische trends, zoals de vergrijzing van de bevolking, de lagere geboortecijfers en bijgevolg de afname van de bevolking in de werkende leeftijd, wordt de behoefte aan formele en informele diensten voor langdurige zorg belangrijker dan ooit.

De meeste mantelzorgers voor ouderen en/of personen met een handicap in België zijn vrouw (68 %). Het aandeel vrouwen en mannen dat zich meerdere dagen per week of elke dag met informele zorg voor ouderen en/of personen met een handicap bezighoudt, is 26 % en 12 %. Het aandeel

vrouwen in de informele zorg is 11 p.p. hoger dan het EU-gemiddelde, de betrokkenheid van mannen 2 p.p. hoger. Ongeveer 37 % van de vrouwen en 16 % van de mannen in de leeftijd van 50-64 jaar zorgt voor ouderen en/of personen met een handicap, tegenover 21 % van de vrouwen en 9 % van de mannen in de leeftijdsgroep van 20-49 jaar. Ongeveer 42 % van de vrouwelijke zorgverleners voor ouderen en/of personen met een handicap werkt, tegenover 50 % van de mannen die zorgtaken met professionele verantwoordelijkheden combineren. Ook in de EU zijn minder vrouwen dan mannen mantelzorger. Maar in België is de genderkloof kleiner dan in de EU (8 p.p. tegenover 14 p.p. voor de EU). In de leeftijdsgroep van 50-64 jaar werkt 42 % van de vrouwelijke mantelzorgers, tegenover 82 % van de mannen. Ongeveer 19 % van de vrouwen en mannen in België maakt melding van onvervulde behoeften aan professionele thuiszorgdiensten.

## Vervoer en infrastructuur

Toegang tot betaalbare en hoogwaardige openbare infrastructuur, zoals zorg- en onderwijsfaciliteiten, gezondheidsdiensten en vervoer, heeft gevolgen voor de mogelijkheden van vrouwen en mannen om betaald werk met andere activiteiten in evenwicht te brengen. De ongelijke verdeling van zorgtaken en huishoudelijke taken tussen vrouwen en mannen is van invloed op de wijze waarop zij bepaalde vormen van vervoer en infrastructuur gebruiken of nodig hebben. De tijd die wordt besteed aan het woon-werkverkeer, is een goede indicatie of de bestaande openbare infrastructuur vrouwen en mannen helpt dan wel belemmert bij het verrichten van hun diverse dagelijkse activiteiten.

In België zijn mannen meer tijd (ongeveer 51 minuten per dag) aan het woon-werkverkeer kwijt dan vrouwen (ongeveer 45 minuten per dag). Koppels met of zonder kinderen

zijn meer tijd aan het woon-werkverkeer kwijt dan alleenstaanden. Bij koppels zonder kinderen zijn de mannen en vrouwen even lang onderweg, terwijl bij koppels met kinderen de mannen langer onderweg zijn dan de vrouwen (55 minuten tegenover 45 minuten). Alleenstaande vrouwen zijn korter onderweg (37 minuten) dan alleenstaande mannen (45 minuten). Vrouwen en mannen die deeltijds werken, reizen ongeveer 44 minuten per dag van en naar hun werk, tegenover 46 minuten voor vrouwen en 52 minuten voor mannen die voltijds werken.

In het algemeen reizen mannen vaker rechtstreeks van en naar het werk, terwijl vrouwen onderweg vaak meerdere activiteiten combineren: zij zetten bijvoorbeeld de kinderen bij de school af of doen boodschappen.



## Flexibele werkregelingen

Flexibele werkregelingen, zoals mogelijkheden om te schakelen tussen deeltijd- en voltijdwerk, flexibiliteit in werkuren en werken op afstand, bieden werknemers doorgaans meer zeggenschap over hoeveel, wanneer en waar zij kunnen werken. Flexibele werkregelingen kunnen, indien deze zorgvuldig zijn opgezet en rekening houden met de verschillende behoeften van vrouwen en mannen, het gemakkelijker maken werk en gezin te combineren. Zij kunnen mensen met zorgtaken in staat stellen als voltijdwerknemers de arbeidsmarkt te betreden.

Ongeveer 47 % van de vrouwen en 51 % van de mannen heeft geen controle over hun werktijden. De toegang tot flexibele werkregelingen is in België beter dan in de EU,

waar 57 % van de vrouwen en 54 % van de mannen geen mogelijkheid heeft hun werktijden te wijzigen. De private sector biedt vrouwen meer flexibiliteit in werktijden (46 % heeft geen controle over hun werktijden, tegenover 53 % in de publieke sector). Ongeveer 51 % van de mannen heeft geen flexibiliteit in hun werktijden, zowel in de private als in de publieke sector.

Hoewel er in België meer vrouwen dan mannen in deeltijd werken, zijn er in 2017 minder vrouwen (10 %) dan mannen (26 %) die de overstap van deeltijd- naar voltijdwerk hebben gemaakt. De genderkloof is groter dan in de EU, waar 14 % van de vrouwen en 28 % van de mannen van deeltijd- naar voltijdwerk overstapten.

## Een leven lang leren

Door de voortdurende technologische vooruitgang moeten werknemers zich in de loop van hun carrière voortdurend bijscholen en op de hoogte blijven van nieuwe ontwikkelingen en technologieën. Een leven lang leren is een katalysator voor gelijkheid van vrouwen en mannen, omdat vrouwen en mannen een grotere keuze krijgen in hun werk en meer mogelijkheden om zich ten volle te ontplooiën. De toegang tot een leven lang leren kan zowel voor vrouwen als voor mannen worden belemmerd door onvoldoende financiële middelen en tijdgerelateerde hindernissen, zoals conflicten met werkroosters en/of gezinstaken. Een leven lang leren kan vrouwen helpen naar de arbeidsmarkt terug te keren nadat zij vanwege zorgtaken hun loopbaan hebben onderbroken.

De graad van deelname aan een leven lang leren is in België lager (9 %) dan het gemiddelde van de EU (11 %), met een kleine genderkloof (1 p.p.). Vrouwen (in de leeftijd van

25-64 jaar) nemen vaker deel aan onderwijs en opleiding dan mannen, ongeacht hun arbeidsstatus, met uitzondering van economisch inactieve mannen, die vaker deelnemen aan een leven lang leren dan economisch inactieve vrouwen (met 1 p.p.). Conflicten met werkroosters vormen voor mannen (41 %) een groter obstakel voor deelname aan een leven lang leren dan voor vrouwen (37 %). Gezinsverantwoordelijkheden worden gemeld als een hindernis voor deelname aan onderwijs en opleiding voor 33 % van de vrouwen, tegenover 23 % van de mannen. In België zijn werkroosters en gezinsverantwoordelijkheden minder een hindernis voor deelname aan een leven lang leren dan in de EU als geheel. In de EU meldt 38 % van de vrouwen en 43 % van de mannen hun werkrooster als hindernis, en 40 % van de vrouwen en 24 % van de mannen meldt dat de deelname aan een leven lang leren wordt belemmerd door gezinsverantwoordelijkheden.

## Meer informatie over de gendergelijkheidsindex op

<http://eige.europa.eu/gender-equality-index>

### Europees Instituut voor gendergelijkheid

Het Europees Instituut voor gendergelijkheid (EIGE) is het kenniscentrum van de EU voor gendergelijkheid. EIGE ondersteunt beleidsmakers en alle relevante instellingen bij hun inspanningen om de gelijkheid van mannen en vrouwen tot werkelijkheid te maken voor alle Europeanen, door hen te voorzien van specifieke deskundigheid en vergelijkbare en betrouwbare gegevens op het gebied van gendergelijkheid in Europa.

© Europees Instituut voor gendergelijkheid, 2019

Reproductie met bronvermelding toegestaan.



Europees Instituut voor gendergelijkheid  
Gedimino pr. 16  
LT-01103 Vilnius  
LITOUWEN

### Contactgegevens

<http://eige.europa.eu/>   
[facebook.com/eige.europa.eu](https://www.facebook.com/eige.europa.eu)   
[twitter.com/eurogender](https://twitter.com/eurogender)   
[youtube.com/user/eurogender](https://www.youtube.com/user/eurogender)   
[eige.sec@eige.europa.eu](mailto:eige.sec@eige.europa.eu)   
+370 52157444 



Bureau voor publicaties  
van de Europese Unie